

Spidsnæserne og Lock Næse-uhyret

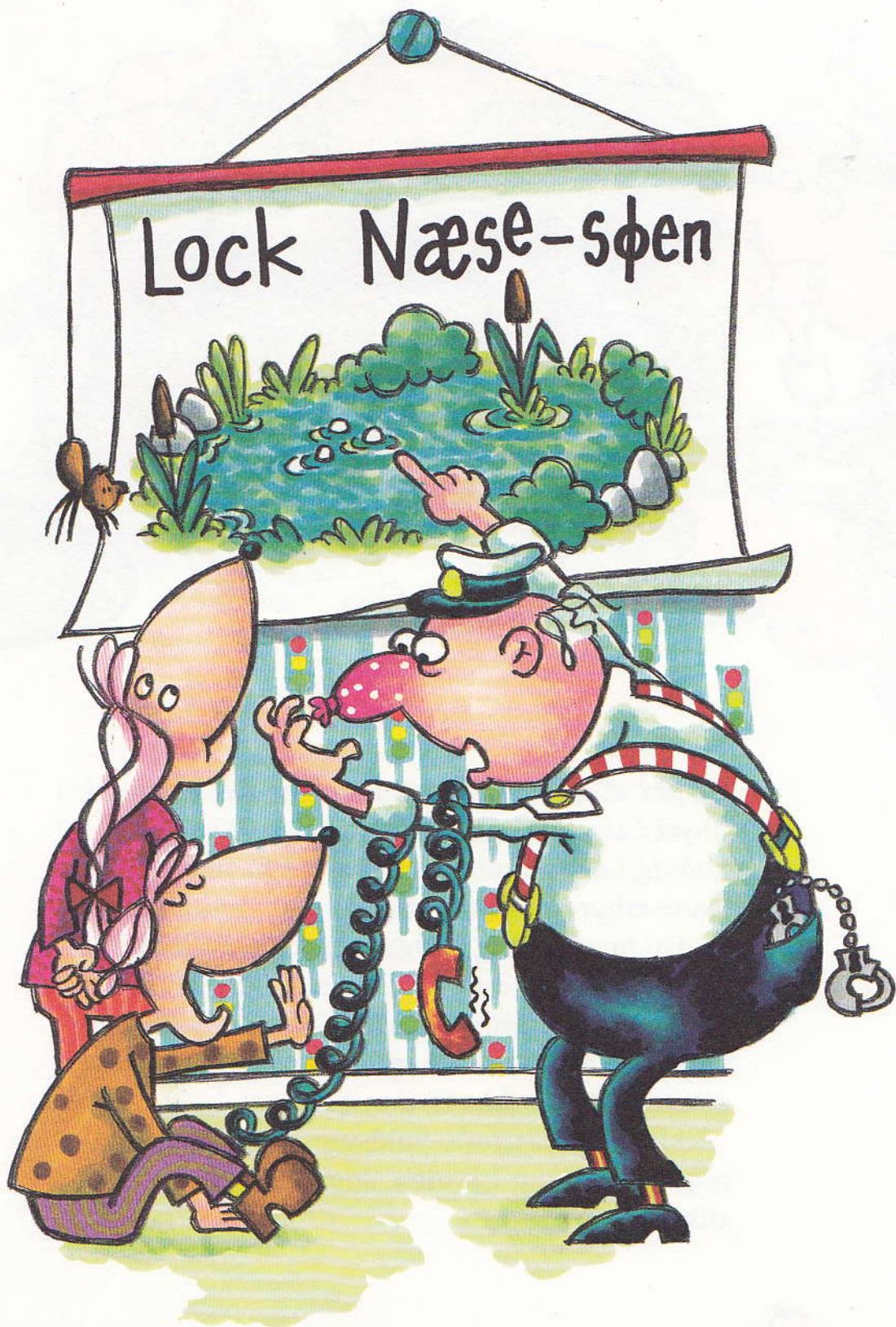
En dag Spidsnæserne kommer ind på politistationen for at sige hej til deres gode ven Politimester Pølsetud, sidder han med dybe rynker i panden og snakker i telefon.

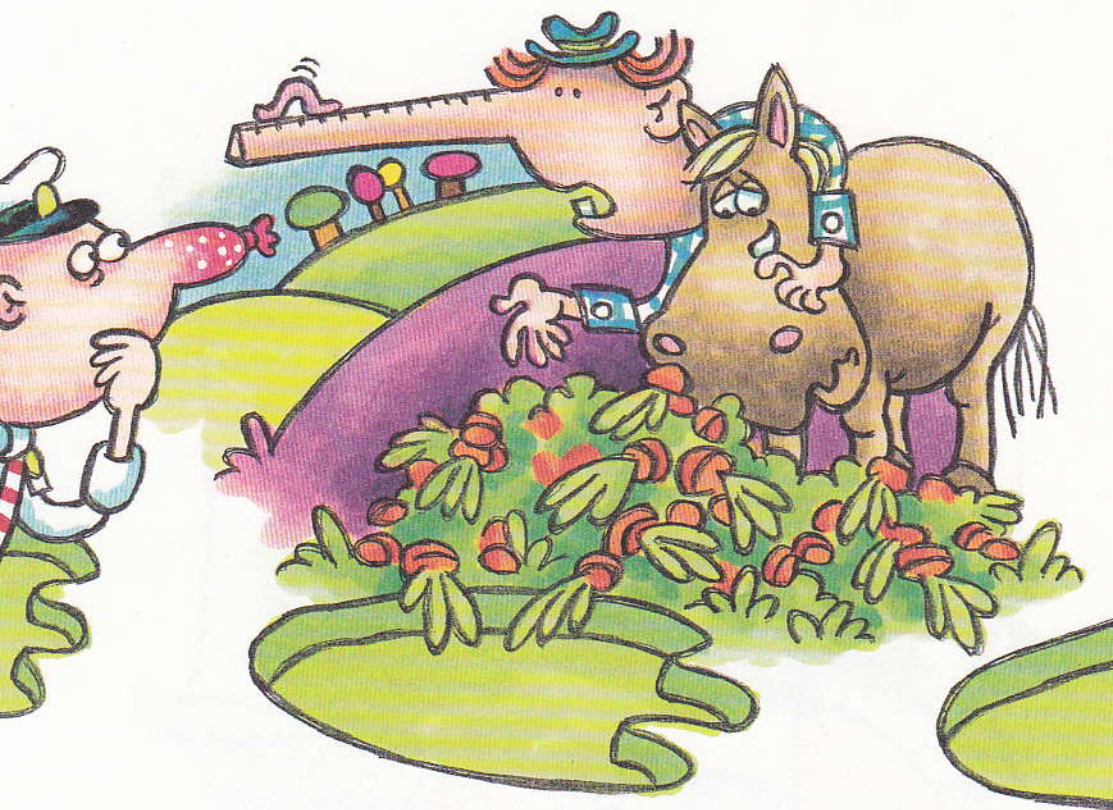
– Hvad siger De, Frøken Fladnæse? Er der et uhyre, som stikker næsen i Deres skraldespand? Nå, javel. Jamen, vi skal straks undersøge sagen. Farvel Frøken Fladnæse.

Politimester Pølsetud sukker. Det er den tiende telefonopringning i dag fra folk, som mener at have set et uhyre med en stor næse.

– Sikke noget pjat, siger Benny. – Der findes ingen uhyrer med store næser.

– Jo, der gør. Det er Lock Næse-uhyret, siger Politimester Pølsetud og peger på sit store kort over Lock Næse-søen, hvor uhyret bor. – Kom, vi bliver nødt til at prøve at fange det uhyre ...

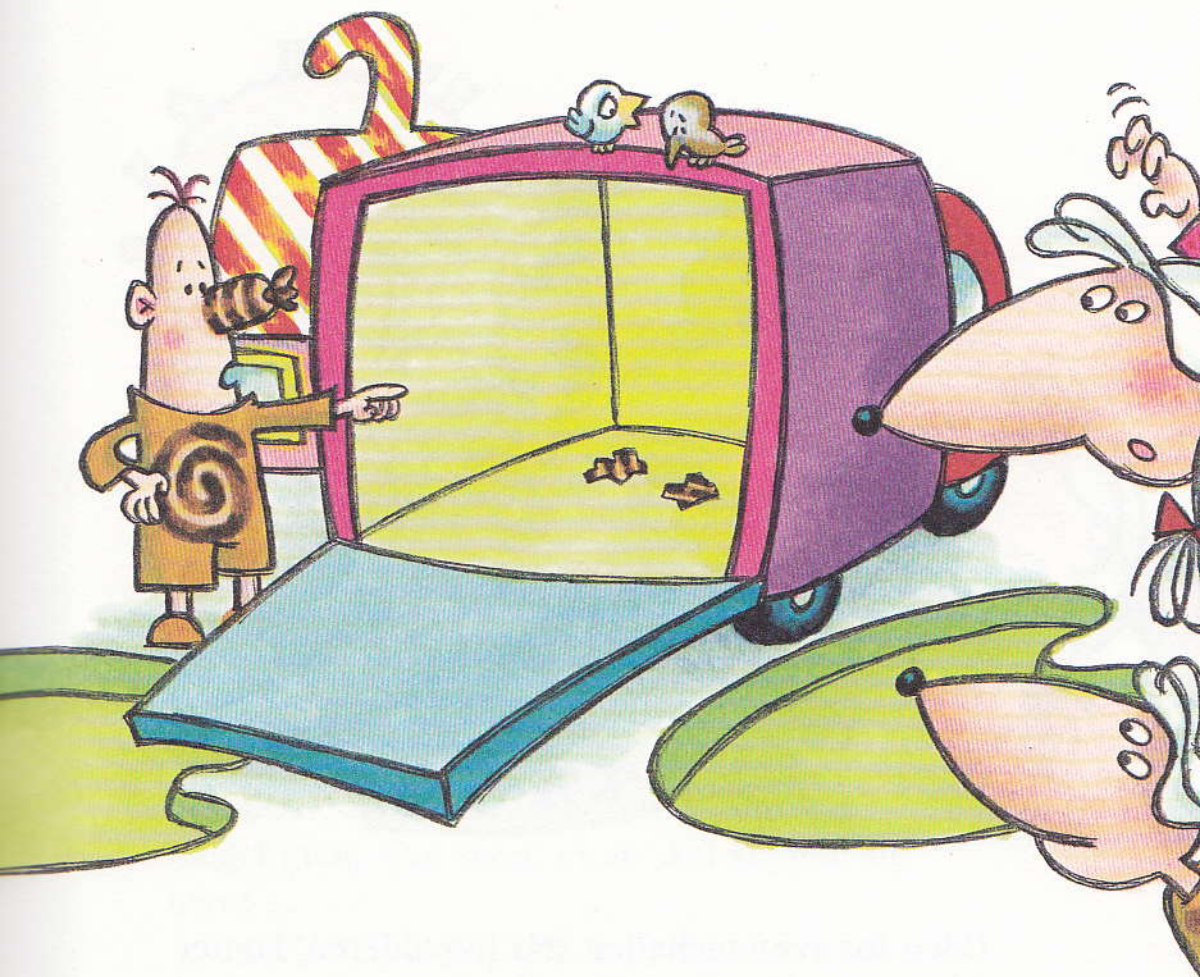

De går af sted gennem byen, men der er ingen uhyrer at se. Den første, de skal besøge, er Ludvig Langnæse, som mener at have set Lock Næse-uhyret på sin bondegård.

– Goddag Ludvig Langnæse, siger Politimester Pølsetud.

– Goddag, snøfter Ludvig Langnæse. – Se, Lock Næse-uhyret har spist vores gulerødder, så hestene kan ikke få deres frokost.

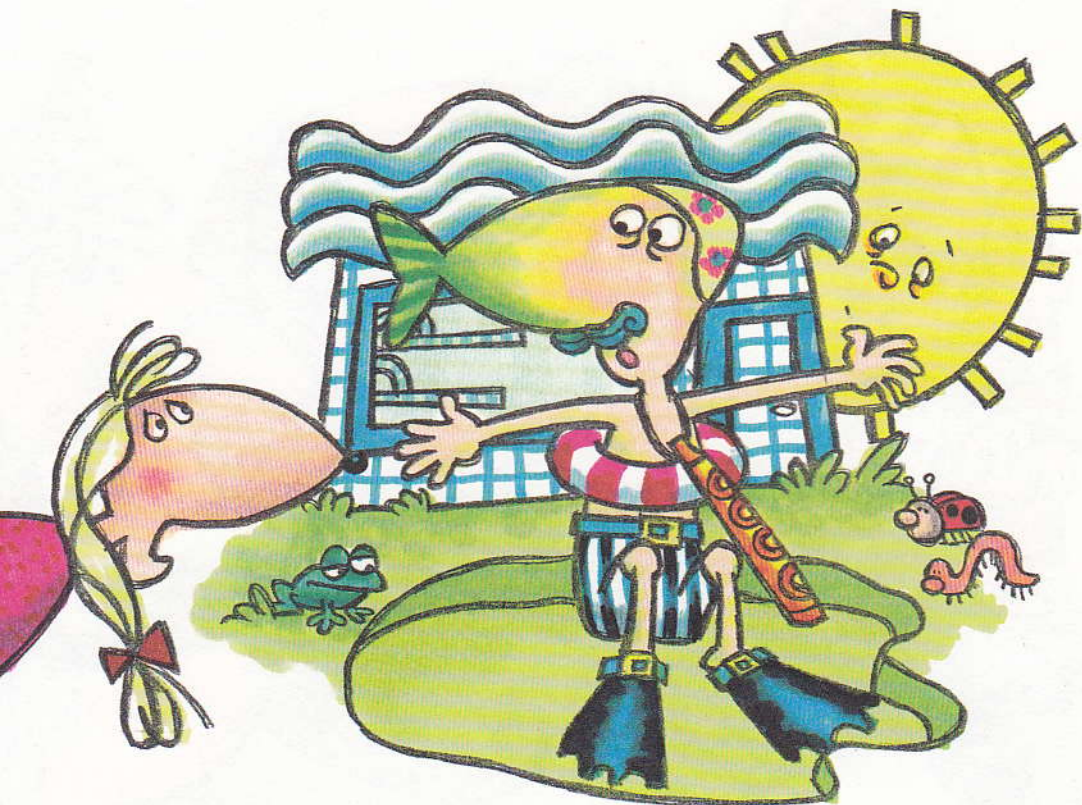
Sikke en katastrofe. Spidsnæserne får øje på nogle store spor i jorden, som fører hen til slikfabrikken.

Uden for slikfabrikken holder en stor tom last-bil, og Knud Karameltud bliver meget glad for at se politimesteren og Spidsnæserne.

– Uhyret har spist alle karamellerne, siger Knud Karameltud og peger på den tomme last-bil. – Hvad skal alle byens små Spidsnæser nu gøre? Nu kan de ikke få nogen karameller!

Spidsnæserne ser sig om til alle sider, og igen får de øje på nogle spor. De fører direkte hen til svømmehallen.

Uden for svømmehallen står livredderen, Fætter Fiskenæse. Han fortæller alle, som kommer med deres badetøj, at de ikke kan komme ind og svømme. Lock Næse-uhyret har nemlig været der, og det plaskede så meget, at der ikke er mere vand tilbage i bassinet.

– Så uhyret ud til at være meget farligt? spørger Olga og ser lidt nervøs ud.

– Det ved jeg ikke, siger Fætter Fiskenæse. – Det var i hvert fald meget stort, og det var helt vådt, da det gik sin vej.

Fætter Fiskenæse peger, og Spidsnæserne og politimesteren følger de våde fodspor. Hvor mon Lock Næse-uhyret gik hen, da det var vådt?

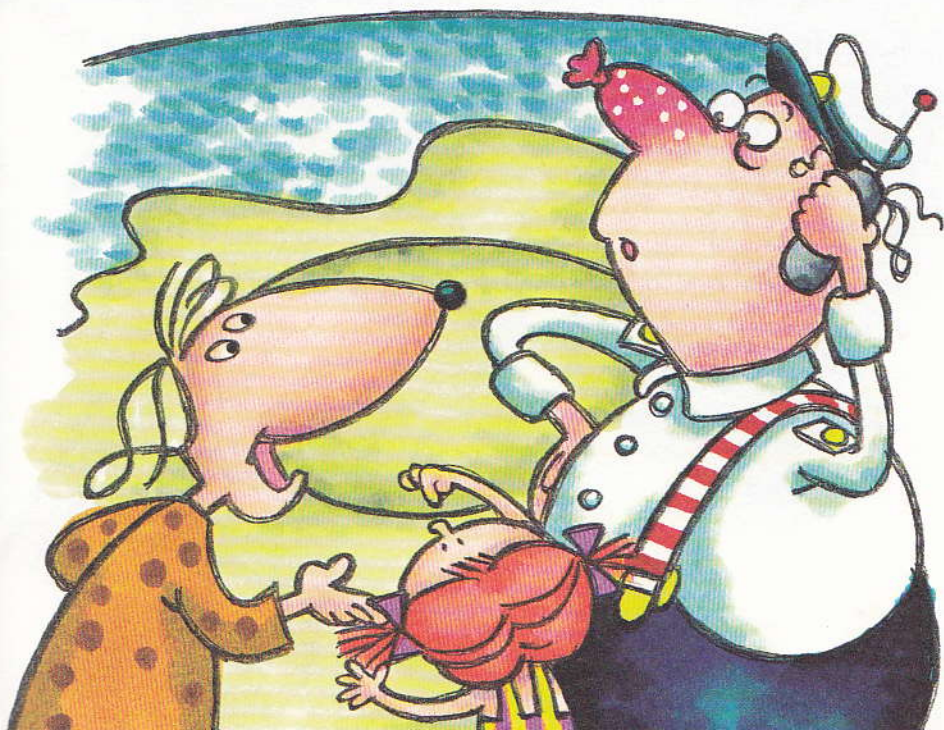
De kommer hen til stranden. Alle badegæsterne har pakket deres håndklæder, for midt på stranden er et kæmpestort hul i sandet. Her har Lock Næse-uhyret ligget og solet sig.

– Jeg har aldrig set så stort et uhyre, siger en mand.

– Selv NÆSEN var kæmpestor, siger en lille pige og peger på sin egen lille næse.

Spidsnæserne og Politimester Pølsetud tænker sig godt om. Hvor mon uhyret kunne finde på at gå hen? Hvor er det sjoveste sted i byen?

I det samme ringer Politimester Pølsetuds mobiltelefon. Det er Onkel Orla, som lyder meget glad. Han siger, at de skal skynde sig hen i ...

... TIVOLI! For tænk engang: Onkel Orla har inviteret Lock Næse-uhyret i tivoli, og nu sidder han på ryggen af Lock Næse-uhyret oppe på toppen af rutsjebanen, og de griner begge to så meget, at hele rutsjebanen er ved at styrte sammen.

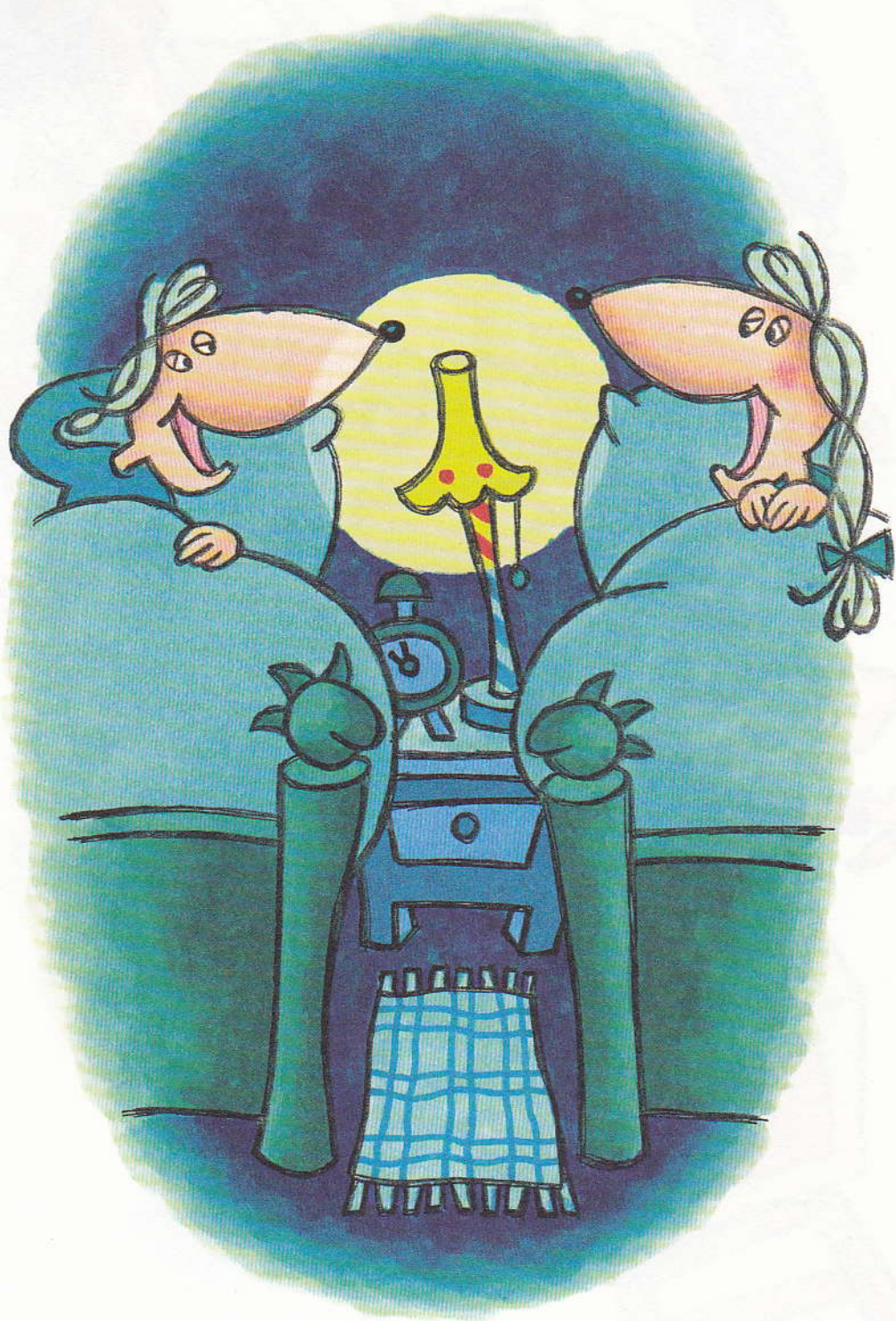
– Hej Onkel Orla! råber Benny glad. – Hvordan har du fanget Lock Næse-uhyret?

– Jeg mødte bare uhyret på gaden, og så spurgte jeg, om det ikke ville med i tivoli og køre i rutsjebane, griner Onkel Orla. – Vil I ikke med?

Det vil Spidsnæserne og Politimester Pølsetud gerne, for de kan tydeligt se, at Lock Næse-uhyret slet ikke er spor farligt.

Og så inviterer de hele byen til en kæmpe Lock Næse-uhyrefest i tivoli: Både Ludvig Langtud og hans heste og Frøken Fladnæse og Knud Karameltud og Fætter Fisker og alle folkene fra stranden. Lock Næse-uhyret har haft en dejlig dag og synger en sang med sin høje stemme, som er så sjov, at de alle sammen er ved at trille omkuld af grin. Og de får is og pølser og råber hurra, fordi de nu alle sammen er blevet gode venner med Lock Næse-uhyret.

Og da festen er slut, går de alle sammen hjem i seng.

– Tror du, Lock Næse-uhyret er gået hjem til sin sø for at sove nu? spørger Olga.

– Ja, det tror jeg, siger Benny. – Det var godt, at det var sådan et sødt uhyre.

– Ja, siger Olga og smiler. – Godnat og sov godt!